

100

Saattamien loppuna ryösti tärhän ääressä, kirkon juremman katon-
neen: koiran jättä, koska pelkään et-
tä koiria olisi noutat teijustaan tar-
tua liian johonkin. Koiria oli tum-
minen tullut laimalle mitä parhain-
maista kunnossia. Minäkin olin siinä
vähäsi aikaa ja olin iloinen saades-
sani viertää ylös leuvosta ja rau-
husta. Mutta minun erattoelämäni
oli nyt loppussa, sillä kun kapteeni
Sveerduup kuuli kertomukseni arvel-
hän, että minun oli liian vaarallis-
ta olla yskin niin myöhäisellä vu-
denaikana, ja kun seuraavana päi-
vänä palasin taitajin telttaleni, oli
minulla tomeri mulanani.”

100

